
Document de ședință

A9-0149/2022

18.5.2022

RAPORT

referitor la Raportul Comisiei pe 2021 privind Turcia
(2021/2250(INI))

Comisia pentru afaceri externe

Raportor: Nacho Sánchez Amor

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN.....	3
INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	28
VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ.....	29

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la Raportul Comisiei pe 2021 privind Turcia (2021/2250(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 19 octombrie 2021 privind politica de extindere a UE (COM(2021)0644), însoțită de Raportul pe 2021 privind Turcia (SWD(2021)0290),
- având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1529 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 septembrie 2021 de instituire a Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA III)¹,
- având în vedere Cadrul de negociere cu Turcia din 3 octombrie 2005 și faptul că, așa cum este cazul pentru toate statele în curs de aderare, aderarea Turciei la UE depinde de respectarea deplină a criteriilor de la Copenhaga și având în vedere necesitatea de a-și normaliza relațiile cu toate statele membre ale UE, inclusiv cu Republica Cipru,
- având în vedere Declarația Comunității Europene și a statelor sale membre din 21 septembrie 2005, în urma declarației făcute de Turcia la semnarea, la 29 iulie 2005, a Protocolului adițional la Acordul de la Ankara, inclusiv dispoziția potrivit căreia recunoașterea tuturor statelor membre este o componentă necesară a negocierilor; având în vedere necesitatea ca Turcia să realizeze normalizarea relațiilor sale cu toate statele membre și să pună pe deplin în aplicare Protocolul adițional la Acordul de la Ankara față de toate statele membre, prin eliminarea tuturor obstacolelor din calea liberei circulații a mărfurilor, inclusiv a restricțiilor legate de mijloacele de transport, fără prejudecăți sau discriminare,
- având în vedere declarațiile UE-Turcia din 18 martie 2016 și 29 noiembrie 2015,
- având în vedere Acordul între Uniunea Europeană și Republica Turcia privind readmisia persoanelor aflate în situație de ședere ilegală² (Acordul de readmisie UE-Turcia),
- având în vedere concluziile Consiliului din 26 iunie 2018, 18 iunie 2019 și 14 decembrie 2021 privind extinderea și procesul de stabilizare și de asociere, concluziile Consiliului din 15 iulie și 14 octombrie 2019 privind activitățile ilegale de foraj ale Turciei în estul Mării Mediterane, concluziile Consiliului European din 12 decembrie 2019, 1-2 și 15-16 octombrie 2020 și 24 iunie 2021, toate celelalte concluzii relevante ale Consiliului și ale Consiliului European, Declarația miniștrilor de externe ai UE din 15 mai 2020 și principalele rezultate ale videoconferinței lor din 14 august 2020 privind situația din estul Mării Mediterane, rezultatul reuniunii informale a miniștrilor de externe ai UE de la Gymnich, din 27-28 august 2020 și Declarația membrilor

---

¹ JO L 330, 20.9.2021, p. 1.

² JO L 134, 7.5.2014, p. 3.

Consiliului European din 25 martie 2021 privind estul Mării Mediterane,

- având în vedere Decizia (PESC) 2019/1894 a Consiliului din 11 noiembrie 2019 privind măsuri restrictive având în vedere activitățile de foraj neautorizate desfășurate de Turcia în estul Mării Mediterane³, așa cum a fost reînnoită prin Decizia (PESC) 2020/1657 a Consiliului din 6 noiembrie 2020⁴ și prin Decizia (PESC) 2021/1966 a Consiliului din 11 noiembrie 2021⁵,
- având în vedere apartenența Turciei la Consiliul Europei și la NATO;
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 mai 2021 - Al cincilea raport anual privind Instrumentul pentru refugiații din Turcia (COM(2021)0255),
- având în vedere scrisoarea Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei din 25 februarie 2021 privind limitarea activităților ONG-urilor și a libertății de asociere în numele combaterii terorismului și scrisoarea Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei din 17 iunie 2021 privind drepturile omului în cazul persoanelor LGBTI,
- având în vedere rezoluțiile relevante ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, inclusiv rezoluțiile interimare din 2 februarie 2022 și 2 decembrie 2021 privind executarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Kavala/Turcia, rezoluția interimară din 2 decembrie 2021 privind executarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Selahattin Demirtaş/Turcia (nr. 2), rezoluția interimară din 16 septembrie 2021 privind executarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Cipru/Turcia și rezoluția din 17 octombrie 2007, rezoluția interimară din 9 martie 2009 și cele nouă decizii subsecvente privind executarea hotărârii Curții Europene a Drepturilor Omului din cauza Ülke/Turcia,
- având în vedere articolul 46 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care prevede că părțile contractante se angajează să se conformeze hotărârilor definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) în litigiile în care ele sunt părți și obligația care îi revine Turciei de a pune în aplicare toate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului,
- având în vedere rezoluțiile relevante ale Consiliului de Securitate al ONU referitoare la Cipru, inclusiv Rezoluția 186(1964) din 4 martie 1964 care reafirmă suveranitatea Republicii Cipru, Rezoluția 550(1984) din 11 mai 1984 referitoare la acțiunile secesioniste în Cipru și Rezoluția 789(1992) din 25 noiembrie 1992 care îndeamnă toate părțile implicate în chestiunea cipriotă să se angajeze să adopte măsurile de consolidare a încrederii prevăzute în rezoluție, care consideră că încercările de a prelua orice parte a cartierului Varosha de către alte persoane decât locuitorii săi este inadmisibilă și solicită transferul zonei respective către administrația Organizației Națiunilor Unite;
- având în vedere Legea nr. 7262 din decembrie 2020 privind prevenirea finanțării proliferării armelor de distrugere în masă, care instrumentalizează măsurile de

---

³ JO L 291, 12.11.2019, p. 47.

⁴ JO L 372 I, 9.11.2020, p. 16.

⁵ JO L 400, 12.11.2021, p. 157.

combatere a terorismului pentru a viza societatea civilă,

- având în vedere raportul din 6 ianuarie 2021 al Comisiei pentru afaceri juridice și drepturile omului a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei referitor la restricțiile privind activitățile ONG-urilor în statele membre ale Consiliului Europei,
  - având în vedere declarația UNESCO din 10 iulie 2020 referitoare la Hagia Sofia, Istanbul,
  - având în vedere clasamentul mondial al libertății presei din 2022 publicat de organizația Reporteri fără Frontiere, care clasează Turcia pe locul 149 din 180 de țări, raportul Amnesty International 2020/2021 și raportul mondial al Human Rights Watch pe 2022,
  - având în vedere rezoluțiile sale anterioare, în special cea din 19 mai 2021 referitoare la Rapoartele Comisiei pe 2019 și 2020 privind Turcia⁶, cea din 8 iulie 2021 referitoare la reprimarea opoziției din Turcia, în special a Partidului Democrat al Popoarelor (HDP)⁷, cea din 21 ianuarie 2021 referitoare la situația drepturilor omului din Turcia, în special cazul lui Selahattin Demirtaş și al altor prizonieri de conștiință⁸, cea din 26 noiembrie 2020 referitoare la escaladarea tensiunilor în Varosha în urma acțiunilor ilegale ale Turciei și la necesitatea urgentă de a relua discuțiile⁹, cea din 15 aprilie 2015 referitoare la centenarul Genocidului armean¹⁰, cea din 7 octombrie 2021 referitoare la raportul privind execuția fondurilor fiduciare ale UE și a Instrumentului pentru refugiații din Turcia¹¹ și cea din 24 noiembrie 2021 referitoare la poziția Consiliului privind proiectul de buget rectificativ nr. 5/2021 al Uniunii Europene pentru exercițiul financiar 2021 – Sprijin umanitar pentru refugiații din Turcia¹²,
  - având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0149/2022),
- A. întrucât Turcia, în calitate de țară candidată la aderarea la UE, este un partener economic esențial și un vecin și un partener strategic important pentru UE în domenii esențiale de interes comun, cum ar fi comerțul, migrația, sănătatea publică, clima, tranziția verde, securitatea și combaterea terorismului;
- B. întrucât integrarea economică a Turciei în relația cu UE a rămas considerabilă, Turcia fiind al șaselea partener comercial al UE, iar UE rămâne de departe cel mai mare partener comercial al Turciei și cea mai mare sursă de investiții străine directe în această țară; întrucât Turcia se confruntă în prezent cu dificultăți economice și financiare care exacerbează impactul economic al pandemiei;
- C. întrucât eforturile legate de dimensiunea de securitate a UE au înregistrat progrese recent, dobândind structură și substanță; întrucât Turcia reprezintă un partener extrem

---

⁶ JO C 15, 12.1.2022, p. 81.

⁷ JO C 99, 1.3.2022, p. 209.

⁸ JO C 456, 10.11.2021, p. 247.

⁹ JO C 425, 20.10.2021, p. 143.

¹⁰ JO C 328, 6.9.2016, p. 2.

¹¹ JO C 132, 24.3.2022, p. 88.

¹² Texte adoptate, P9_TA(2021)0466.

de valoros ca aliat NATO și partener strategic care ocupă un loc esențial în Europa și joacă un rol geostrategic esențial în arhitectura de securitate a Mării Negre și, în special, în securitatea Ucrainei, care se confruntă cu agresiunea rusă;

- D. întrucât Turcia găzduiește cea mai mare populație de refugiați din lume, cu aproape 4 milioane de refugiați înregistrați provenind din Siria, Irak și Afganistan și întrucât finanțarea UE pentru aceste comunități și-a dovedit valoarea pentru a ajuta Turcia să răspundă rapid nevoilor umanitare și de dezvoltare ale refugiaților și ale comunităților-gazdă;
- E. întrucât, în urma măsurilor luate în vederea unei detensionări a relațiilor dintre UE și Turcia, precum și dintre Turcia și unele state membre ale UE din estul Mării Mediterane, Consiliul European s-a oferit să stimuleze o dinamică mai pozitivă în relațiile UE-Turcia, cu condiția ca răspunsul la această dinamică să continue să fie însoțit de eforturi constructive; întrucât, în special, Consiliul European și-a exprimat disponibilitatea de a colabora cu Turcia într-un mod etapizat, proporțional și reversibil într-o serie de domenii de interes comun, cu condiția să fie susținută detensionarea tensiunilor recente dintre UE și Turcia, în special în ceea ce privește situația din estul Mării Mediterane, iar Turcia să se implice constructiv și să respecte condițiile stabilite în concluziile anterioare ale Consiliului European, în special în ceea ce privește relațiile de bună vecinătate și respectarea drepturilor omului și a dreptului internațional;
- F. întrucât statutul de țară candidată presupune disponibilitatea de a adopta progresiv acquis-ul UE și de a se alinia la acesta sub toate aspectele, inclusiv valorile, interesele, standardele și politicile, de a respecta și susține criteriile de la Copenhaga, de a se alinia la politicile și obiectivele UE și de a urmări și a menține relații de bună vecinătate cu UE și cu toate statele sale membre, fără discriminare; întrucât o analiză a rapoartelor UE din ultimii ani arată că Turcia rămâne foarte departe de valorile și cadrul normativ ale UE, un decalaj care, de fapt, crește în domenii fundamentale, cum ar fi respectarea dreptului internațional, statul de drept, drepturile omului, libertățile individuale, drepturile civile și libertatea de exprimare, precum și relațiile de bună vecinătate și cooperarea regională; întrucât legăturile dintre societatea civilă și forțele pro-democratice turce și UE rămân puternice, iar UE este profund angajată în a oferi sprijin cetățenilor turci și organizațiilor turce care promovează normele și valorile europene;
- G. întrucât în ultimul an relațiile UE-Turcia au rămas în general stabile, cooperarea consolidată și dialogul cu privire la o serie de aspecte coexistând cu tensiuni și conflicte periodice; întrucât prezenta rezoluție reflectă această situație, salutând evoluțiile pozitive și evidențiind potențialul suplimentar al relației, semnalând în același timp problemele rămase, în special în ceea ce privește statul de drept și drepturile fundamentale care încalcă criteriile de la Copenhaga, încălcările dreptului internațional sau provocările actuale la adresa Republicii Cipru; întrucât, din moment ce scopul prezentei rezoluții este de a evalua progresul sau lipsa de progres al Turciei în privința drepturilor omului și a statului de drept, care sunt elemente centrale ale procesului de aderare, este important să fie descrise mecanismele concrete de eroziune a libertăților, care, împreună, conduc la acest regres general în legătură cu standardele europene; întrucât o astfel de abordare înseamnă să mergem dincolo de simpla întocmire a unei liste lungi de cetățeni și grupuri care suferă ca urmare a acestor decizii, pentru a identifica în mod concret oficialii și organismele autorităților publice responsabile de

această situație îngrijorătoare în domeniul lor specific de acțiune; întrucât criticile trebuie să fie mai degrabă țintite, nu generice,

Evaluare generală și ultimele evoluții

1. își reiterează îngrijorarea cu privire la decalajul persistent dintre Turcia și UE în ceea ce privește valorile și standardele, precum și cu privire la lipsa continuă de voință politică de a realiza reformele necesare pentru a aborda, în special, preocupările serioase legate de statul de drept și drepturile fundamentale, care continuă să afecteze negativ procesul de aderare, în pofida declarațiilor repetate ale Turciei cu privire la obiectivul aderării la UE; subliniază că, în ultimii doi ani, s-a înregistrat un regres constant în ceea ce privește angajamentele Turciei în ceea ce privește procesul de aderare; consideră că în absența unor progrese clare și semnificative în acest domeniu, Parlamentul nu poate avea în vedere reluarea negocierilor de aderare cu Turcia, care se află într-un punct mort din 2018; reamintește că procesul de aderare este și va rămâne un proces bazat pe merit, care depinde în totalitate de progresele obiective înregistrate de fiecare țară;
2. ia act de faptul că, în pofida unei ușoare îmbunătățiri a relațiilor generale UE-Turcia în ultimul an și în special în ultimele luni, în condițiile în care guvernul Turciei a adoptat o atitudine mai cooperantă, cooperarea consolidată și dialogul cu privire la o serie de aspecte au coexistat cu conflictele periodice, iar relațiile cu statele membre ale UE învecinate, în special cu Grecia și Republica Cipru, au rămas dificile; își exprimă speranța că dificultățile actuale pot fi depășite și înlocuite cu o dinamică pozitivă mai susținută și mai autentică; salută dialogul la nivel înalt dintre UE și Turcia privind schimbările climatice din 16 septembrie 2021 și faptul că Turcia și-a formulat propriul Pact verde, a instituit politici interne ambițioase în domeniul climei și a ratificat Acordul de la Paris la 6 octombrie 2021; salută dialogul la nivel înalt din 12 octombrie 2021 privind migrația și securitatea, care s-a axat pe consolidarea cooperării privind gestionarea migrației, combaterea traficului de persoane și a criminalității organizate și prevenirea atacurilor teroriste; salută dialogul la nivel înalt din 1 decembrie 2021 privind sănătatea publică, în care discuțiile s-a axat pe cooperarea consolidată privind amenințările transfrontaliere la adresa sănătății, inclusiv pe termen scurt în combaterea pandemiei de COVID-19; salută, în acest context, recunoașterea reciprocă a certificatelor COVID-19 în august 2021;
3. ia act de faptul că, deși negocierile de aderare stagnează, Turcia și-a actualizat Planul național de acțiune pentru aderarea la UE pentru perioada 2021-2023; ia act, de asemenea, de progresele înregistrate de Turcia în alinierea mai strânsă la acquis-ul UE în domenii precum legislația în sectorul concurenței, sistemul său național de calificări și Spațiul european de cercetare, soldate cu performanțe mai bune ale Turciei în cadrul programului Orizont 2020;
4. își reiterează convingerea fermă că Turcia este o țară cu relevanță strategică din punct de vedere politic, economic și al politicii externe, un partener esențial pentru stabilitatea întregii regiuni și un aliat vital, inclusiv în NATO, cu care UE dorește să restabilească relații bazate pe dialog, respect și încredere reciprocă; salută, în acest sens, recente declarații exprimate la cel mai înalt nivel de către autoritățile turce cu privire la reangajarea guvernului turc pe calea către UE, dar îndeamnă autoritățile turce să treacă de la vorbe la fapte și să demonstreze acest angajament prin acte și decizii concrete;

consideră că, dacă o vor permite condițiile, dialogul cu autoritățile turce și cu omologii de la toate nivelurile ar trebui consolidat în continuare, ca mijloc de a ajuta la restabilirea încrederii și de a reduce posibilitățile unor viitoare confruntări, în conformitate cu poziția Consiliului European de a colabora cu Turcia în mod etapizat, proporțional și reversibil; invită, în acest sens, Consiliul să reinițieze dialogul politic la nivel înalt suspendat și dialogurile sectoriale la nivel înalt privind economia, energia și transporturile, precum și Consiliul de asociere UE-Turcia, în funcție de îmbunătățirea situației libertăților fundamentale și a statului de drept;

5. își exprimă îngrijorarea profundă în legătură cu situația economică actuală din Turcia, care, prin deprecierea monetară, creșterea puternică a inflației și creșterea constantă a costului vieții, împinge un număr tot mai mare de oameni în lipsuri și sărăcie; ia act de faptul că, deși situația actuală a evoluat de-a lungul mai multor ani, aceasta s-a transformat într-o criză monetară în decembrie 2021, exacerbând efectele actuale ale pandemiei asupra economiei; este preocupat de intervențiile președintelui și, în consecință, de lipsa de încredere în presupusele organisme independente, cum ar fi Banca Centrală și Institutul de Statistică al Turciei (TÜİK); remarcă, în acest sens, că independența operațională a ambelor instituții este un criteriu esențial pentru aderarea la UE; subliniază, în plus, că performanțele slabe ale Turciei în ceea ce privește respectarea statului de drept au, de asemenea, un impact grav asupra reputației țării și că lipsa securității juridice ar putea afecta grav capacitatea Turciei de a atrage investiții străine; consideră că o relație mai solidă și mai apropiată cu UE ar ajuta la atenuarea unora dintre dificultăți și ar contribui la îmbunătățirea nivelului de trai al populației turce;
6. ia act de faptul că, în octombrie 2021, Grupul de Acțiune Financiară Internațională a adăugat Turcia pe lista jurisdicțiilor considerate incapabile să combată spălarea banilor, finanțarea terorismului și finanțarea proliferării; își exprimă speranța că Turcia poate demonstra rapid progresele necesare în ceea ce privește îmbunătățirea punerii în aplicare a măsurilor relevante de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului;
7. își exprimă dorința de a consolida și aprofunda cunoașterea și înțelegerea reciprocă dintre societățile din Turcia și statele membre, promovând creșterea culturală și schimburile socioculturale și combătând toate manifestările prejudecăților sociale, religioase, etnice sau culturale; își exprimă angajamentul deplin de a sprijini în continuare societatea civilă independentă a Turciei, indiferent de circumstanțele și cadrul relațiilor din viitor;

Statul de drept și drepturile fundamentale

8. regretă deteriorarea continuă a situației drepturilor omului în Turcia, inclusiv regresele în ceea ce privește libertățile fundamentale, democrația și statul de drept; consideră că actuala formă represivă de guvernare, ai cărei piloni principali sunt abuzul cadrului juridic - în special prin utilizarea acuzațiilor de terorism și prin restricționarea libertății de exprimare - și lipsa de independență a sistemului judiciar, este o politică de stat deliberată, continuă și sistematică, dusă pentru a suprima direct sau printr-un efect de descurajare orice activitate critică; este consternat de faptul că, pentru a continua această politică, autoritățile statului turc sunt pregătite să își ignore flagrant și persistent obligațiile juridice internaționale și interne, cum ar fi cele care decurg din calitatea

Turciei de membru al Consiliului Europei;

9. insistă că domeniul crucial al drepturilor și libertăților fundamentale, care stă la baza procesului de aderare, nu poate fi disociat și izolat de relațiile globale cu UE și subliniază că, din punctul de vedere al Parlamentului, acesta rămâne un obstacol important în calea continuării progreselor pe orice agendă pozitivă care ar putea fi oferită Turciei și care ar trebui să fie condiționată, de asemenea, de respectarea deplină a dreptului internațional și a principiului fundamental al relațiilor de bună vecinătate și al cooperării regionale;
10. invită Turcia să pună în aplicare pe deplin toate hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului, în conformitate cu articolul 46 din Convenția europeană a drepturilor omului, o obligație necondiționată care decurge din calitatea Turciei de membru al Consiliului Europei și care este consacrată în constituția sa; condamnă în termenii cei mai fermi hotărârea recentă a Înaltei Curți Penale nr. 13 din Istanbul, care l-a condamnat pe Osman Kavala la detenție strictă pe viață după mai mult de patru ani și jumătate de detenție nedreaptă, ilegală și nelegitimă; consideră că dl Kavala a fost condamnat pe baza unor acuzații nejustificate, cu scopul de a reduce la tăcere și a descuraja vocile critice din Turcia; își reiterează apelul adresat autorităților turce de a acționa în conformitate cu obligațiile lor internaționale și interne și de a respecta hotărârea definitivă a Curții Europene a Drepturilor Omului în această cauză și de a-l elibera imediat pe dl Kavala; condamnă și regretă eforturile și încercările continue de prelungire a detenției dlui Kavala printr-o serie de tactici judiciare complexe de evaziune, inclusiv reunirea și disjungerea dosarelor și nereguli constante; este consternat de faptul că pedeapsa cu detenție strictă pe viață pronunțată de instanță se întemeiază pe articolul 312 din Codul penal turc (tentativa de răsturnare a guvernului prin forță și violență), în pofida faptului că Curtea Europeană a Drepturilor Omului a respins în mod expres această acuzație în hotărârile sale; ia act de deciziile recurente ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei prin care se solicită eliberarea dlui Kavala, care au culminat cu lansarea istorică împotriva Turciei a procedurilor de constatare a neîndeplinirii obligațiilor prin rezoluții interimare în decembrie 2021 și februarie 2022 din cauza refuzul Turciei de a respecta hotărârea definitivă a Curții Europene a Drepturilor Omului; observă că procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor evidențiază cât de grave sunt încălcările de către Turcia a obligațiilor care îi revin în calitate de membru al Consiliului Europei și de țară candidată la aderarea la UE;
11. își reiterează condamnarea fermă și regretul cu privire la retragerea Turciei, prin decret prezidențial, din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (Convenția de la Istanbul), decizie care este deosebit de alarmantă, având în vedere numărul constant mare de feminicide și alte forme de violență din țară, care reprezintă un regres major în eforturile de promovare a drepturilor femeilor în Turcia; își reiterează apelul adresat Guvernului Turciei de a anula această decizie de neînțeles, care reprezintă o încălcare flagrantă a valorilor europene fundamentale și care va face parte din evaluarea procesului de aderare a Turciei; invită autoritățile turce, în acest sens, să urmărească o politică de toleranță zero și să prevină și să combată violența împotriva tuturor femeilor și fetelor, să le sprijine pe supraviețuitoare și să tragă la răspundere agresorii prin punerea deplină în aplicare, între timp, a Legii turce nr. 6284 privind protecția familiei și prevenirea violenței împotriva femeilor și a tuturor măsurilor identificate în jurisprudența relevantă

a Curții Europene a Drepturilor Omului; este profund îngrijorat de cererea de punere sub acuzare depusă de Biroul pentru infracțiuni intelectuale și industriale al Parchetului din Istanbul, care solicită închiderea Platformei *We Will Stop Femicides* (Noi vom opri feminicidele) (KCDP), unul dintre cele mai mari și mai importante grupuri de apărare a drepturilor femeilor din Turcia, care luptă împotriva violenței de gen, acuzând-o de încălcarea moralității publice;

12. remarcă importanța respectării libertății de întrunire și de a participa la demonstrații în Turcia, care este consacrată în constituția sa și constituie o obligație pozitivă care decurge din statutul său de parte la Convenția europeană a drepturilor omului; regretă regresul grav în ceea ce privește libertatea de întrunire și de a participa la demonstrații, care este din ce în ce mai mult sub presiune, având în vedere utilizarea și extinderea frecventă a interzicerii protestelor și a demonstrațiilor de către guvernatorii de provincii, utilizarea excesivă a forței împotriva demonstrațiilor pașnici și a jurnaliștilor pe fondul impunității generale a funcționarilor însărcinați cu aplicarea legii, precum și amenziile administrative și urmărirea penală aplicate demonstrațiilor sub acuzația de activități legate de terorism; este deosebit de îngrijorat de interdicția impusă de guvernatorul provinciei Van, care este în vigoare de peste cinci ani în Van; regretă faptul că forțele de poliție turce vizează jurnaliștii cu ocazia protestelor publice, inclusiv în temeiul directivei din aprilie 2021 emisă de șeful Direcției Generale de Securitate din Turcia (EGM), prin care forțele de poliție turce au fost instruite să împiedice înregistrarea de către presă a protestelor și a demonstrațiilor, care a fost ulterior suspendată de Consiliul de Stat; își reiterează apelul adresat autorităților de a renunța la acuzațiile împotriva studenților de la Universitatea Boğaziçi urmăriți pentru exercitarea dreptului la întrunire pașnică și subliniază importanța asigurării libertății academice și a autonomiei universităților; este preocupat, în acest sens, de decizia recentă de a demite trei decani aleși de la Universitatea Boğaziçi, al cărui rector actual a fost numit prin decret prezidențial în august 2021; salută declarația din 4 februarie 2021 a Serviciului European de Acțiune Externă (SEAE), care a reamintit că pandemia de COVID-19 nu poate fi folosită ca mijloc de a reduce la tăcere vocile critice și a condamnat discursul de incitare la ură al funcționarilor de rang înalt împotriva studenților LGBTI;
13. își reiterează profunda îngrijorare în legătură cu măsurile disproporționate și arbitrare care limitează libertatea de exprimare; ia act de scăderea continuă a numărului de jurnaliști aflați în închisoare în Turcia și creșterea numărului de achitări în cauzele împotriva jurnaliștilor observate recent; solicită eliberarea și achitarea tuturor jurnaliștilor, scriitorilor, angajaților din mass-media și utilizatorilor platformelor de comunicare socială care sunt în continuare deținuți în mod ilegal doar pentru că și-au exercitat profesia și drepturile civile; salută hotărârile recente ale Consiliului de Stat care au oprit punerea în aplicare a unor articole din regulamentele privind legitimațiile de presă și a circulației poliției care a interzis înregistrările audiovizuale în cadrul demonstrațiilor publice; își exprimă, în același timp, profunda îngrijorare privind continuarea arestărilor arbitrare ale jurnaliștilor, ale angajaților din mass-media și ale utilizatorilor platformelor de comunicare socială, utilizarea sistematică a infracțiunilor de terorism vagi pentru a-i reduce la tăcere, restricțiile și cenzura din ce în ce mai aspre impuse platformelor de comunicare socială și practica anchetării și urmării penale a persoanelor pentru, de exemplu, presupusa nerespectare a valorilor islamice; este consternat de utilizarea abuzivă flagrantă a articolului 299 din Codul penal turc în ceea ce privește insultarea președintelui, care poate duce la o pedeapsă cu închisoarea de la

unu la patru ani; consideră complet disproporționat faptul că, începând din 2014, primul an de mandat al președintelui Erdoğan, au fost lansate peste 160 000 de anchete, au fost înaintate peste 35 500 de cauze și au fost pronunțate peste 12 800 de condamnări pentru insultarea președintelui; invită autoritățile turce să modifice legea privind insultarea președintelui în conformitate cu hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului și să urmeze recomandările Comisiei de la Veneția pentru a alinia legislația turcă în această privință la Convenția europeană a drepturilor omului; este deosebit de consternat de cazul jurnalistei Sedef Kabaş, care a fost condamnată recent la doi ani și patru luni de închisoare de către Tribunalul Penal de Primă Instanță nr. 36 din Istanbul pentru presupusa „insultare a președintelui” în cadrul unei emisiuni în direct la TELE1 TV, la 14 ianuarie 2022; deplânge tratamentul pe care l-a primit de la arestarea sa în timpul unui operațiuni la miezul nopții din 22 ianuarie 2022, după ce a fost vizată în mod public de înalți funcționari guvernamentali și după ce a petrecut 49 de zile în arest preventiv și denunță faptul că rechizitoriul pregătit de Parchetul din Istanbul a solicitat până la 12 ani și 10 luni de închisoare pentru diferitele infracțiuni; consideră că acest caz este un exemplu clar de utilizare abuzivă a articolului 299 cu scopul de a descuraja orice jurnalist sau cetățean care ar putea formula critici la adresa președintelui sau a guvernului; își exprimă îngrijorarea cu privire la circulara prezidențială privind activitățile de presă și radiodifuziune, publicată la 28 ianuarie 2022, deoarece aceasta ar putea implica restricții ilegale ale drepturilor și libertăților fundamentale; este preocupat de faptul că, dintre toți membrii Consiliului Europei, Turcia a avut cele mai multe hotărâri referitoare la încălcări ale libertății de exprimare la Curtea Europeană a Drepturilor Omului în 2021 și regretă faptul că Turcia se numără în continuare printre țările în care libertatea presei este cel mai atacată;

14. afirmă că urmărirea penală, cenzura și hărțuirea continuă a jurnaliștilor și a mass-mediei independente rămâne un motiv de îngrijorare în Turcia și trebuie abordat fără întârziere, deoarece deteriorează structura democratică a societății turce; este preocupat, de asemenea, de vizarea jurnaliștilor și a opozanților din Uniunea Europeană; solicită președintelui Consiliului Suprem de Radiodifuziune și Televiziune din Turcia (RTÜK) să înceteze aplicarea excesivă de amenzi și interdicții de difuzare care restricționează libertatea legitimă de exprimare a jurnaliștilor și a radiodifuzorilor turci; este preocupat de amenințarea RTÜK de a bloca organele de presă internaționale Deutsche Welle, Euronews și Voice of America dacă acestea nu solicită licențe de radiodifuziune care ar permite RTÜK să le supravegheze conținutul; solicită RTÜK să înceteze măsurile punitive discriminatorii împotriva radiodifuzorilor independenți; regretă că există un efect de levier economic tot mai mare în numele guvernului, inclusiv lipsa transparenței în distribuirea fondurilor publice (publicitate, licitații publice), care îi permite să exercite un control aproape complet asupra mass-mediei; este îngrijorat de răspândirea propagandei de stat de canalele mass-media de stat și progubernamentale; îl invită președintele Agenției de Publicitate în Presă (BİK) să se asigure că interdicțiile privind publicitatea publică nu servesc la suprimarea relațiilor mass-mediei independente, așa cum s-a întâmplat în cazul cotidianului *Evrensel*, o situație dintre cele mai critice în istoria presei turce; îl invită directorul pentru comunicare al Președinției turce să se asigure că cererile de legitimații de presă sunt prelucrate rapid și să înceteze utilizarea plângerilor penale și a retoricii agresive împotriva jurnaliștilor; invită Marea Adunare Națională a Turciei să dea curs hotărârii Curții Constituționale a Turciei din ianuarie 2022 prin care se solicită ca articolul 9 din Legea privind internetul să fie reformulat pentru a proteja libertatea de exprimare și libertatea presei; este deosebit de alarmat de

cazul jurnalistului cipriot turc Ali Kişmir, căruia i s-a interzis recent să intre în Turcia și care se confruntă cu acuzații în instanță pentru că a adus critici regimului de la Ankara;

15. ia act de adoptarea în 2021 a celui de al patrulea și a celui de al cincilea pachet judiciar în Turcia, care, deși conțin măsuri în direcția bună, acestea sunt modeste și nu soluționează principalele preocupări; afirmă, cu toate acestea, că problemele actuale nu decurg doar din legislația problematică, ci sunt adesea cauzate de lipsa de voință politică pentru a pune în aplicare dispozițiile adecvate existente și de neaplicarea efectivă a acestora; rămâne preocupat de erodarea continuă a statului de drept și a independenței și imparțialității sistemului judiciar în Turcia, alături de efectul de descurajare al concedierilor în masă efectuate de guvern în ultimii ani, precum și de declarațiile publice ale cadrelor de conducere cu privire la cauzele judiciare în curs, care subminează independența, imparțialitatea și capacitatea generală a sistemului judiciar de a oferi o cale de atac eficientă pentru încălcările drepturilor omului; constată cu regret că, în acest context, reformele judiciare nu abordează aceste deficiențe fundamentale; subliniază că acesta este un domeniu care preocupă în cea mai mare măsură, deoarece reprezintă piatra de temelie a unui sistem democratic funcțional care lucrează în serviciul populației și în beneficiul ei; ia act de numirea la Curtea Constituțională a Turciei în ianuarie 2021, a unui magistrat care a fost doar 20 de zile judecător la Curtea de Casație și care ocupase anterior funcția de procuror-șef al Istanbulului, fiind implicat în cazurile controversate intentate împotriva lui Osman Kavala, a protestatarilor din parcul Gezi și a jurnaliștilor Can Dündar și Erdem Gül, printre altele; subliniază că Consiliul Judecătorilor și Procurorilor (HSK) este principalul element de îngrijorare în ceea ce privește lipsa independenței sistemului judiciar; își reiterează apelurile pentru soluționarea deficiențelor din structura și procesul de selectare a membrilor acestui Consiliu, cu scopul de a asigura independența acestuia și de a pune capăt deciziilor sale arbitrare; condamnă cu fermitate concedierile și demiterile forțate ale unui număr mare de judecători și procurori turci; reamintește că orice concedieri și numiri în sistemul judiciar ar trebui să fie supuse unui control deosebit de exigent, că trebuie să i se interzică puterii executive să intervină sau să încerce să exercite influență asupra sistemului judiciar și că numirile în cadrul sistemului judiciar trebuie să respecte principiile independenței și imparțialității; este consternat de relatările despre un model de persecuție a avocaților care reprezintă persoanele acuzate de terorism, prin care avocații au fost urmăriți penal pentru aceeași infracțiune ca cea atribuită clientului lor sau pentru o infracțiune conexasă, într-un context în care acest lucru a constituit un obstacol clar în calea beneficiarii de dreptul la un proces echitabil și de accesul la justiție; îndeamnă Guvernul turc să garanteze activitatea independentă a avocaților și să elibereze orice persoană deținută ilegal pentru simplul fapt că își îndeplinește atribuțiile legale; ia act cu profundă îngrijorare de faptul că, în pofida ridicării oficiale a stării de urgență în iulie 2018, impactul acesteia asupra democrației și a drepturilor fundamentale continuă să se resimtă puternic și afectează în continuare mulți cetățeni, printre care peste 152 000 de funcționari publici, inclusiv profesori, doctori, cadre universitare (pentru pace), avocați, judecători și procurori, care au fost concediați în mod arbitrar și cărora li s-a interzis permanent să lucreze în sectorul public sau chiar să își exercite profesia în ansamblu; subliniază că multe dintre aceste concedieri au în continuare efecte devastatoare asupra persoanelor concediate, precum și asupra familiilor acestora, incluzând un stigmat social și profesional de durată; are mari îndoieli cu privire la funcționarea Comisiei de anchetă privind măsurile legate de starea de urgență ca mecanism de remediere internă, din cauza lipsei sale de independență și de

imparțialitate; observă că anularile arbitrare de pașapoarte, în ciuda unor îmbunătățiri treptate, rămân o încălcare majoră a libertății de circulație;

16. este îngrijorat de numărul din ce în ce mai mare de cereri depuse la Curtea Constituțională cu privire la încălcări ale drepturilor constituționale și de faptul că nu se fac modificări atunci când sunt descoperite astfel de încălcări; ia act de declarațiile recente ale președintelui Curții Constituționale, în care se recunoaște că peste 73 % dintre cele peste 66 000 de cereri primite în 2021 se refereau la dreptul la un proces echitabil, descriind situația ca „gravă”; pune sub semnul întrebării legalitatea modificărilor aduse normelor de procedură ale instanțelor care permit amânarea cu un an a hotărârilor;
17. ia act de adoptarea de către autoritățile turce, în martie 2021, a unui nou plan de acțiune privind drepturile omului, care este binevenit în principiu; constată, cu toate acestea, că lasă nerezolvate o serie de chestiuni subiacente și că angajamentul Guvernului va fi măsurat în funcție de măsura în care planul este pus în aplicare și reformele sunt realizate pentru a asigura aplicarea sa în cazul tuturor cetățenilor, fără discriminare; îndeamnă autoritățile turce să își intensifice eforturile pentru a aborda în mod eficient situația dezastruoasă a kurzilor, a armenilor și, în special, a locuințelor și a educației comunității rome, care continuă să se confrunte cu niveluri comparativ mai ridicate de sărăcie, șomaj, discriminare și excludere;
18. solicită punerea în aplicare deplină a hotărârilor Curții Europene a Drepturilor Omului și a rezoluțiilor interimare ale Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind obiecția pe motive de conștiință; ia act, în acest sens, de planul de acțiune prezentat de autoritățile turce Comitetului de Miniștri și le încurajează să elaboreze măsuri suplimentare pentru a asigura, prin intermediul legislației necesare, exercitarea echitabilă și accesibilă a dreptului la obiecție pe motive de conștiință față de serviciul militar; își exprimă îngrijorarea cu privire la numărul din ce în ce mai mare de cereri privind obiecțiile pe motive de conștiință depuse la Curtea Constituțională, după prima cerere prezentată în 2017, care au fost pendinte fără o comunicare relevantă cu solicitantii; îndeamnă să se aducă modificările juridice necesare pentru a pune capăt ciclului urmăririlor penale și pedepselor, precum și tuturor restricțiilor care îi afectează pe cei care refuză serviciul militar pe motive de conștiință;
19. invită autoritățile turce să promoveze reforme pozitive și eficiente în domeniul libertății de gândire, de conștiință și de religie, permițând comunităților religioase să obțină personalitate juridică și drepturi la educație și aplicând recomandările Comisiei de la Veneția privind statutul comunităților religioase și toate hotărârile relevante ale Curții Europene a Drepturilor Omului și rezoluțiile Consiliului Europei, inclusiv cu privire la populația ortodoxă elenă din insulele Gökçeada (Imbros) și Bozcaada (Tenedos); invită guvernul turc să își intensifice eforturile actuale legate, printre altele, de recunoașterea publică a identității aleviților și de statutul juridic al cemevi-lor și de finanțarea acestora, în conformitate cu hotărârile relevante ale Curții Europene a Drepturilor Omului privind orele de religie și etică obligatorii și locurile de cult ale aleviților; invită autoritățile turce să respecte pe deplin caracterul istoric și cultural al monumentelor și simbolurilor culturale și religioase, în special al celor care au fost numite situri ale patrimoniului mondial al UNESCO; ia act cu îngrijorare de evoluțiile recente în ceea ce privește mănăstirea istorică Panagia Soumela, care este inclusă pe lista provizorie a

patrimoniului mondial al UNESCO; subliniază că trebuie să se elimine restricțiile privind pregătirea, numirea și succesiunea clericilor, să se permită redeschiderea Seminarului din Halki, care a fost închis din 1971, și să se elimine toate obstacolele din calea bunei sale funcționări; își reiterează apelul adresat Turciei de a respecta rolul Patriarhiei ecumenice pentru creștinii ortodocși din întreaga lume, de a recunoaște personalitatea juridică a acestora și folosirea publică a titlului ecleziastic al patriarhului ecumenic; regretă că, în urma anulării sale în 2013, încă nu a fost publicat un nou regulament electoral pentru fundațiile nemusulmane, ceea ce a creat probleme serioase în gestionarea corespunzătoare a acestor fundații, întrucât nu pot avea loc alegeri; constată cu îngrijorare că discursurile de incitare la ură și infrațiunile motivate de ură împotriva minorităților religioase, în special împotriva aleviților, creștinilor și evreilor, au continuat să fie raportate și că anchetele au rămas ineficiente; îndeamnă autoritățile turce să urmărească penal în mod eficace autorii și să protejeze în mod corespunzător toate minoritățile religioase;

20. regretă presiunea juridică și administrativă susținută exercitată de Guvernul turc asupra societății civile, a apărătorilor drepturilor omului, a avocaților, a jurnaliștilor, a cadrelor universitare, a sindicaliștilor, a minorităților etnice și religioase și a numeroși cetățeni turci, precum și reducerea continuă a spațiului de liberă acțiune în Turcia; denunță închiderea arbitrară a organizațiilor societății civile, inclusiv a ONG-urilor importante din domeniul drepturilor omului și a organelor de presă; invită Turcia să considere vocile critice sau disidente, inclusiv apărătorii drepturilor omului, avocații, cadrele universitare și jurnaliștii, drept contribuitori valoroși la dialogul social, mai degrabă decât forțe destabilizatoare, să le permită să funcționeze în conformitate cu îndatoririle lor și în limitele mandatului și sferei lor de competență, și să își exercite profesia în mod liber, deoarece acest lucru asigură o democrație și o societate mai sănătoasă în general; își reiterează apelul adresat Guvernului Turciei de a revizui noua Lege din decembrie 2020 privind prevenirea finanțării proliferării armelor de distrugere în masă, care acordă Ministerului de Interne al Turciei și președintelui o autoritate extinsă de a restricționa activitățile ONG-urilor, ale parteneriatelor de afaceri, ale grupurilor independente și ale asociațiilor și pare să aibă drept obiectiv să limiteze, să restricționeze și să controleze și mai mult societatea civilă; este preocupat de observațiile formulate de Comisarul pentru drepturile omului și de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei, care au subliniat că organizațiile pentru drepturile omului au fost primele auditate în temeiul acestei legi; invită UE și statele sale membre să exercite o presiune mai mare asupra Guvernului turc și să își intensifice sprijinul acordat apărătorilor drepturilor omului și societății civile independente din Turcia, inclusiv prin intermediul instrumentelor financiare relevante; invită Comisia să asigure, prin intermediul Instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA III) și al programelor relevante ale Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală, fonduri suficiente pentru societatea civilă, actorii nestatali și contactele interpersonale pentru a acorda prioritate eforturilor pro-democrație care ar putea contribui la generarea voinței politice necesare pentru consolidarea relațiilor UE-Turcia; invită Comisia să analizeze finanțarea autorităților locale pentru proiecte de interes reciproc; subliniază că asistența financiară în cadrul IPA III se bazează pe o condiționalitate legată de „abordarea cu prioritate a elementelor fundamentale” și își reiterează, în acest context, solicitarea ca finanțarea IPA pentru reforme în Turcia să fie plătită în deplină transparență și să fie gestionată direct de UE sau de o instituție internațională recunoscută;

21. își exprimă profunda îngrijorare în ceea ce privește deteriorarea susținută de stat a situației drepturilor omului pentru persoanele LGBTI, în special în legătură cu atacurile fizice și infracțiunile motivate de ură – mai ales împotriva persoanelor transgen –, interzicerea de lungă durată a paradelor Pride în întreaga țară și restricțiile privind libertatea de întrunire, de asociere și de exprimare și cenzura în presă și în mediul online și îndeamnă Guvernul turc să le apere drepturile egale și legale; reamintește că trebuie adoptate măsuri care să garanteze că toți cetățenii se pot bucura de aceste libertăți în condiții de siguranță; subliniază atitudinea tot mai homofobă a Guvernului turc și faptul că înalți funcționari recurg la discursuri de incitare la ură împotriva persoanelor LGBTI, care vizează stigmatizarea și incriminarea comunității LGBTI și poate servi drept teren propice pentru infracțiunile motivate de ură și un factor puternic de creștere a hărțuirii, a discriminării și a violenței potențiale; reamintește că obligațiile care îi revin Turciei în temeiul Convenției europene a drepturilor omului presupun responsabilitatea de a combate discriminarea persoanelor LGTBI și actele de violență împotriva acestora și îndeamnă autoritățile turce să își țină promisiunile; încurajează includerea orientării sexuale, a identității de gen și a caracteristicilor sexuale ca motive de protecție în dispoziția privind combaterea discriminării din legislația muncii; pune în evidență practica folosirii procedurilor judiciare pentru a reduce la tăcere apărătorii drepturilor omului, ONG-urile și avocații și pentru a impune restricții activismului, îndeosebi apărătorilor drepturilor persoanelor LGBTI; este preocupat de anchetele penale împotriva barourilor din Istanbul, Ankara și Diyarbakır și de cauza în care sunt implicați participanții la parada Pride 2019 de la Universitatea Tehnică a Orientului Mijlociu din Ankara; salută faptul că aceștia din urmă au fost achitați; urmărește cu profundă îngrijorare procesul pe rol împotriva consiliului de administrație și a președintelui Baroului din Ankara, în cadrul căruia Parchetul din Ankara cere o pedeapsă cu închisoarea de până la doi ani pentru presupusa vină de a fi „insultat un funcționar public” atunci când l-au criticat pe șeful Direcției pentru chestiuni religioase (Diyamet) din cauză că a făcut fățiș declarații homofobe la 14 aprilie 2020, în care afirma că „religia musulmană condamnă homosexualitatea (...) pentru că aceasta aduce boli și umple generații întregi de putreziciune”; îndeamnă autoritățile turce să instituie măsurile juridice necesare pentru a pune capăt oricărei discriminări bazate pe orientarea sexuală și identitatea de gen, în conformitate cu articolul 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE; invită autoritățile să alinieze legislația penală privind infracțiunile motivate de ură homofobă și transfobă la Recomandarea de politică generală nr. 7 a Comisiei Europene împotriva Rasismului și Intoleranței; îndeamnă Turcia să renunțe la toate acuzațiile împotriva participanților pașnici la evenimentele LGBTI și să anuleze interzicerea prelungită a evenimentelor „Pride”;
22. este profund îngrijorat de atacurile constante împotriva partidelor de opoziție, în special a HDP și a altora, inclusiv a Partidului Popular Republican (CHP), de exemplu, exercitând presiuni, forțându-le să își închidă activitatea și arestându-le membrii, toate acestea subminând buna funcționare a sistemului democratic; subliniază că democrația presupune un mediu în care partidele politice, societatea civilă și mass-media pot funcționa fără amenințări sau restricții arbitrare;
23. constată cu mare îngrijorare că HDP, primarii săi aleși și organizațiile sale de partid, inclusiv organizația sa de tineret, au fost în mod expres și continuu ținta acțiunilor și a incriminărilor autorităților turce, ceea ce a făcut ca peste 4 000 de membri ai HDP să se afle în prezent în închisoare; continuă să condamne cu fermitate prelungirea detenției lui

Selahattin Demirtaş și a lui Figen Yüksekdağ, foștii copreședinți ai HDP, începută în noiembrie 2016 și solicită eliberarea lor imediată; este consternat de faptul că autoritățile turce continuă să ignore și să nu pună în aplicare hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului care obligă Turcia să îl elibereze imediat pe Selahattin Demirtaş; condamnă cu fermitate punerea sub acuzare în vederea închiderii HDP și a interzicerii din viața politică a 471 de persoane, printre care cea mai mare parte a conducerii actuale a HDP, care a fost înaintată de procurorul-șef al Curții de Casație a Turciei și acceptată în unanimitate de Curtea Constituțională a Turciei în iunie 2021, împiedicându-le să desfășoare orice fel de activitate politică în următorii cinci ani; reamintește că, în trecut, Curtea Constituțională a interzis șase partide politice pro-kurde; constată cu profundă îngrijorare că dizolvarea HDP este punctul culminant al represiunii exercitate de mai mulți ani asupra partidului și afirmă din nou că interzicerea acestui partid ar fi o greșeală politică gravă, deoarece ar da o lovitură ireversibilă pluralismului și principiilor democratice; subliniază, de asemenea, rolul Înaltei Curți Penale nr. 22 din Ankara în așa-numita cauză Kobane împotriva a 108 de persoane, inclusiv a numeroși politicieni HDP; subliniază rolul special al procurorului și solicită claritate, în special în ceea ce privește presupusa ingerință politică documentată în dosar; se întreabă, de asemenea, cum a reușit instanța să examineze și să accepte un document de 3 530 de pagini într-o săptămână, fără a audia inculpații;

24. este îngrijorat de procesul intentat vicepreședintei CHP, Gökçe Gökçen, în cadrul unei anchete împotriva întregului comitet executiv al partidului, pentru publicarea și distribuirea unei broșuri; este consternat că în unul dintre cele trei procese intentate acesteia, Parchetul General din Ankara, condus de procurorul general Ahmet Akça, a acuzat-o pe dna Gökçen că a comis infracțiunea de agresiune fizică asupra președintelui, care este pasibilă de o pedeapsă minimă de cinci ani de închisoare, în legătură cu publicarea acestei broșuri; constată că, deși acest proces a fost respins de Înalta Curte Penală nr. 18 din Ankara, celelalte două procese intentate pentru calomnierea și defăimarea președintelui și pentru incitare la ură împotriva acestuia continuă; rămâne profund îngrijorat de faptul că Canan Kaftancıoğlu, președinta CHP la nivelul provinciei Istanbul, este supusă unei hărțuiri politice și judiciare neîncetate, intentându-i-se tot mai multe procese; își exprimă îngrijorarea în legătură cu caracterul arbitrar al prelungirii procesului de înregistrare a Partidului Verzilor din Turcia, care a cerut Ministerului de Interne turc să îi recunoască constituirea în ziua în care a fost înființat, în septembrie 2020, dar până în prezent nu a primit nicio recunoaștere în acest sens;
25. condamnă utilizarea repetată a revocării statutului de parlamentar al deputaților din partidele de opoziție, care afectează grav imaginea de instituție democratică a parlamentului Turciei; reamintește, în acest sens, hotărârea recentă a Curții Europene a Drepturilor Omului din 1 februarie 2022 prin care s-a stabilit că ridicarea imunității a 40 deputați din HDP, care a avut loc în 2016, le-a încălcat dreptul la libertatea de exprimare și de întrunire; urmărește cu îngrijorare cazul deputatei HDP de Diyarbakır Semra Güzel, acuzată de „apartenență la o organizație teroristă” în legătură cu fotografiile făcute în urmă cu cinci ani și a cărei imunitate parlamentară a fost ridicată la 1 martie 2022;
26. condamnă din nou decizia autorităților turce de a demite peste 150 de primari aleși democratic pe baza unor dovezi îndoielnice și înlocuirea lor arbitrară cu administratori nealeși, numiți de autoritățile centrale; condamnă faptul că doar după ultimele alegeri

locale din 31 martie 2019 guvernul a demis 32 din cei 65 de primari ai HDP aleși democratic în sud-estul Turciei, mulți dintre ei fiind înlocuiți cu administratori; este ferm convins că aceste decizii ilegale subminează democrația la nivel local și constituie un atac direct asupra principiilor sale de bază, privând milioane de alegători de reprezentanți aleși democratic; solicită Turciei să îi repună în funcție pe primarii demisi; critică hotărât faptul că guvernul Turciei a adoptat măsuri politice, legislative și administrative pentru a paraliza administrațiile locale ale Istanbulului, Ankarei și Izmirului, conduse de primari din partidele de opoziție;

27. ia act de recente reforme electorale adoptate fără consens între partide și de scăderea pragului electoral de la 10 % la 7 %, care rămâne prea ridicat; ia act cu îngrijorare de modificările aduse procedurii de selecție a comisiilor electorale provinciale responsabile de numărarea voturilor și de procedurile de recurs, care erau până acum compuse din judecători de rang superior, dar care sunt acum formate prin tragere la sorți; își reiterează apelul adresat Turciei de a îmbunătăți ambianța electorală în întreaga țară, la toate nivelurile, prin asigurarea unor condiții de concurență libere și echitabile pentru toți candidații și toate partidele și prin alinierea la recomandările Comisiei de la Veneția și ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa;
28. recunoaște că Turcia are preocupări legitime legate de securitate și dreptul de a combate terorismul; subliniază totuși că trebuie acest lucru trebuie făcut respectând pe deplin statul de drept, drepturile omului și libertățile fundamentale; condamnă încă o dată ferm și neechivoc atacurile teroriste violente ale Partidului Muncitoresc din Kurdistan (PKK), care se află din 2002 pe lista de organizații teroriste a UE; semnaleză importanța cooperării strânse dintre Turcia, UE și statele sale membre în lupta împotriva terorismului, inclusiv împotriva Daesh; încurajează autoritățile turce să continue să depună eforturi pentru a dezvolta o cooperare strânsă cu UE în lupta împotriva terorismului, în combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și pentru a-și alinia legislația privind terorismul și practicile conexe la standardele europene; ia act de negocierile în curs privind un acord internațional pentru schimbul de date cu caracter personal între Europol și autoritățile turce competente în lupta împotriva infracționalității și terorismului; își exprimă speranța că aceste negocieri respectă standardele europene de protecție a datelor și drepturile fundamentale; invită încă o dată Turcia să își alinieze legislația în domeniul protecției datelor la standardele UE pentru a permite cooperarea cu Europol și să își îmbunătățească reglementările privind combaterea spălării banilor, finanțarea terorismului și infracționalitatea informatică;
29. subliniază că dispozițiile de combatere a terorismului din Turcia sunt prea larg formulate și folosite discreționar pentru a limita exercitarea drepturilor omului și a reprima orice voce critică din această țară, inclusiv jurnaliști, activiști și adversari politici și subliniază că, recurgând abuziv la legislația antiteroristă, autoritățile desconsideră gravitatea acestei amenințări permanente; constată că în acest context continuă să se producă cazuri de dispariții forțate; este profund îngrijorat de decizia ministrului de interne de a deschide o anchetă specială la primăria orașului Istanbul privind presupuse legături cu organizații teroriste care afectează peste 550 din angajații acesteia, precum și de reluarea hărțuirii judiciare a lui Öztürk Türkdoğan, un important avocat în domeniul drepturilor omului și copreședinte al Asociației pentru drepturile omului (IHD), care este judecat la Înalta Curte Penală nr. 19 din Ankara sub acuzația de apartenență la o organizație armată ilegală, după ce a fost pus sub acuzare de Parchetul

General din Ankara, fiind însă achitat până la urmă;

30. rămâne profund îngrijorat de situația kurzilor din această țară și de situația din sud-estul Turciei în ceea ce privește protecția drepturilor omului, libertatea de exprimare și participarea politică; este deosebit de preocupat de numeroasele relatări potrivit cărora personalul de aplicare a legii participă la torturi și aplică rele tratamente deținuților în cursul acțiunilor de răspuns la amenințările percepute și presupuse la adresa securității în sud-estul Turciei; condamnă măsurile din centrele polițienești de detenție aplicate unor actori marcanți ai societății civile și opozanților politici din sud-estul Turciei și invită Turcia să asigure protecția și siguranța apărătorilor drepturilor omului și să inițieze imediat anchete independente în aceste cazuri; condamnă oprimarea minorităților etnice și religioase, inclusiv interzicerea de către Constituția Turciei a limbilor unor grupuri precum comunitatea kurdă ca limbi materne în educație și în toate domeniile vieții publice; reamintește că aceasta este o încălcare a dreptului internațional care protejează drepturile persoanelor de a-și revendica apartenența la o minoritate etnică sau religioasă și de a se exprima în limba tradițională a minorității; subliniază caracterul urgent al reluării unui proces politic credibil care să implice toate partidele și forțele democratice relevante și să ducă la o soluționare pașnică a chestiunii kurde;
31. condamnă ferm extrădările și răpirile forțate ale unor cetățeni turci care își au reședința în afara Turciei, ceea ce constituie o încălcare a principiului statului de drept și a drepturilor fundamentale ale omului; Îndeamnă UE să ia măsuri în legătură cu această practică îngrijorătoare în propriile state membre, precum și în țările candidate și asociate; este îngrijorat de încercările guvernului turc de a influența membrii diasporei turce din UE, de exemplu prin intermediul Președinției pentru turcii din străinătate și comunitățile înrudite (YTB) și prin intermediul Uniunii turce islamice pentru probleme religioase (DITIB), care ar putea să se amestece în procesele democratice din UE; este îngrijorat de faptul că mișcarea extremistă de dreapta Ülkü Ocakları, cunoscută și sub denumirea de „Lupii cenușii” și având legături strânse cu partidul MHP, membru al coaliției la guvernare, se răspândește atât în Turcia, cât și în afara acesteia, în statele membre ale UE; invită UE și statele sale membre să examineze posibilitatea de a interzice asociațiile acestora în țările UE; invită statele membre să monitorizeze îndeaproape activitățile rasiste ale acestei organizații și să lupte pentru a reduce influența acesteia; invită diviziile de comunicare strategică ale SEAE să investigheze suspiciunile privind acțiunile de dezinformare întreprinse de Turcia, în special în Africa, în Balcanii de Vest, în Orientul Mijlociu și în Africa de Nord și să prezinte Parlamentului European constatările sale; își exprimă îngrijorarea că asupra uigurilor care locuiesc în Turcia continuă să planeze riscul de a fi reținuți și expulzați în țări terțe, care ar putea să îi predea Chinei, unde ar putea suferi persecuții grave; invită autoritățile turce să se abțină de la a ratifica tratatul de extrădare încheiat cu China;
32. își reiterează îngrijorarea că Turcia refuză să pună în aplicare recomandările Comitetului pentru Prevenirea Torturii și a Pedepselor sau Tratamentelor Inumane sau Degradante al Consiliului Europei; invită Turcia să adopte o politică de toleranță zero față de tortură și să ancheteze corespunzător semnalările persistente și credibile privind tortura, relele tratamente și tratamentele inumane sau degradante ale persoanelor în timpul detenției, interogatoriilor și arestării preventive, punând capăt impunității și trăgându-i la răspundere pe cei responsabili; salută recenta modificare a regulamentului privind închisorile prin care termenul „percheziție corporală” a fost înlocuit cu

„percheziția amănunțită” și îl invită pe directorul Direcției generale pentru penitenciare și centre de detenție să se asigure că acest regulament este pus în aplicare în totalitate „cu respectarea demnității și onoarei umane”, așa cum se menționează în regulamentul modificat, deoarece există în continuare relatări credibile că această practică continuă să fie folosită, inclusiv asupra minorilor care vizitează închisorile; este profund îngrijorat de situația din penitenciarele suprapopulate din Turcia, care mărește pericolul ca pandemia de COVID-19 să aibă efecte mortale pentru deținuți; pe lângă aceasta, este profund îngrijorat de restrângerea arbitrară a drepturilor deținuților la tratament medical și la vizite; subliniază că, potrivit datelor Asociației pentru drepturile omului din Turcia (İHD), există în prezent 1 605 deținuți bolnavi, dintre care 604 sunt grav bolnavi; deplânge continuarea încarcerării fostei deputate Aysel Tuğluk, în ciuda stării sale de sănătate grave, constatată de rapoarte medicale, care au fost apoi ignorate de Consiliul de medicină criminalistică (ATK), o instituție de stat; cere ca Aysel Tuğluk să fie eliberată imediat; este consternat de relatările potrivit cărora se practică arestarea femeilor însărcinate sau a lăuzelor și îndeamnă Turcia să elibereze toate femeile în cauză și să pună capăt practicii de a aresta femeile imediat înainte sau după ce nasc; este preocupat de hărțuirea deputatului HDP Ömer Faruk Gergerlioğlu, care a fost recent împiedicat să călătorească în străinătate și a fost supus unei anchete a procurorului-șef din Kandira – o cauză care a fost abandonată recent – sub acuzația de „insultare a statului și a organelor sale”, de „influențare a expertului” și de „apreciere a infracțiunii și a infractorilor” după ce a solicitat eliberarea lui Aysel Tuğluk;

33. este consternat de faptul că Avocatul Poporului din Turcia păstrează o tăcere absolută față de situația gravă descrisă mai sus în care se află drepturile fundamentale în această țară; îl invită pe Avocatul Poporului din Turcia să se asigure că instituția sa devine un instrument util pentru cetățenii Turciei și că acționează pentru a răspândi cultura recurgerii la căile de atac, obiectiv pe care această instituție și l-a stabilit; regretă că nici Avocatul Poporului, nici Instituția pentru drepturile omului și egalitate din Turcia, cele două instituții principale în domeniul drepturilor omului din această țară, nu sunt independente din punct de vedere operațional, structural sau financiar; invită insistent autoritățile turce să ia măsurile adecvate pentru ca aceste instituții să respecte, acolo unde este cazul, Principiile de la Paris și Recomandarea Comisiei Europene privind standardele pentru organismele de promovare a egalității¹³; regretă că anumiți membri ai Instituției pentru drepturile omului și egalitate au demonstrat o atitudine negativă față de drepturile fundamentale ale omului, inclusiv față de egalitatea de gen, drepturile femeilor și drepturile persoanelor LGBTIQ, și și-au exprimat sprijinul pentru retragerea Turciei din Convenția de la Istanbul; invită Comisia de anchetă privind drepturile omului al Marii Adunări Naționale a Turciei să își exercite pe deplin competențele extinse de anchetare a încălcărilor drepturilor omului și de trageră la răspundere persoanelor care le comit în această țară și să propună modificări legislative pentru a asigura alinierea legislației naționale la convențiile internaționale privind drepturile omului la care Turcia este parte;
34. reamintește că libertatea sindicatelor și dialogul social sunt esențiale pentru dezvoltarea și prosperitatea unei societăți pluraliste; regretă, în acest context, deficiențele legislative persistente în domeniul drepturilor lucrătorilor și al drepturilor sindicale și subliniază că

---

¹³ Recomandarea Comisiei (UE) 2018/951 din 22 iunie 2018 privind standardele aplicabile organismelor de promovare a egalității, JO L 167, 4.7.2018, p. 28.

dreptul de a se organiza, dreptul la negocieri colective și dreptul la grevă constituie drepturi fundamentale ale lucrătorilor; este îngrijorat, de asemenea, de persistența unei puternice discriminări a sindicatelor practică de angajatori și de măsurile de concediere, hărțuire și plasare în detenție la care sunt supuși în continuare conducătorii și membrii unor sindicate; este preocupat și de concedierile sistematice ale lucrătorilor care încearcă să se organizeze; invită autoritățile turce să se alinieze la standardele fundamentale ale Organizației Internaționale a Muncii la care această țară s-a angajat, să elimine obstacolele care limitează exercitarea drepturilor sindicale și să utilizeze dialogul social în mod eficace, inclusiv pentru măsurile de redresare socioeconomică în urma pandemiei de COVID-19;

Relațiile mai largi dintre UE și Turcia și politica externă a Turciei

35. își exprimă reala apreciere pentru sprijinul clar exprimat de autoritățile turce pentru independența, suveranitatea și integritatea teritorială a Ucrainei și pentru faptul că au condamnat invazia și agresiunea militară rusă nejustificată împotriva Ucrainei; evidențiază importanța fundamentală pe care o are cooperarea strânsă între UE și Turcia în domeniul politicii externe și de securitate în aceste vremuri dificile și salută, în acest sens, alinierea fermă a Turciei la NATO și la UE; subliniază că Turcia este un aliat NATO și un partener strategic cu care avem în comun interese importante; își exprimă aprecierea față de decizia Turciei de a invoca Convenția de la Montreux din 1936, cerând tuturor statelor riverane și neriverane Mării Negre să nu mai treacă prin strâmtoarele sale; salută, de asemenea, asistența financiară și umanitară continuă acordată de Turcia Ucrainei, precum și disponibilitatea guvernului turc de a acționa ca mediator între părțile în conflict; invită Turcia să își reconsidere, având în vedere gravitatea situației, poziția sa principială de neaplicare de sancțiuni împotriva autorităților ruse responsabile de această încălcare gravă a dreptului internațional, precum și împotriva oligarhilor și oficialităților apropiate acestora; subliniază, în acest sens, că așteaptă ca Turcia, în concordanță cu poziția sa privind agresiunea Rusiei împotriva Ucrainei, să evite să devină un refugiu sigur pentru capitalul și investițiile ruse, eludând astfel în mod clar sancțiunile UE; încurajează Turcia să își închidă spațiul aerian pentru aeronavele rusești;
36. salută eforturile depuse de Turcia pentru a continua găzduirea celui mai mare număr de refugiați din lume; salută, în acest sens, continuarea furnizării de finanțare din partea UE pentru refugiații și comunitățile-gazdă din Turcia și își exprimă angajamentul de a continua acest sprijin; solicită Comisiei să asigure cea mai mare transparență și corectitudine la alocarea fondurilor din cadrul succesului Instrumentului pentru refugiații din Turcia și, de asemenea, să vegheze ca aceste fonduri să fie trimise în primul rând refugiaților și comunităților-gazdă și gestionate de organizații care garantează responsabilitatea și transparența; sprijină o evaluare obiectivă a cooperării dintre UE și Turcia în ceea ce privește refugiații și migrația și subliniază că este important ca ambele părți să își respecte angajamentele asumate în temeiul Declarației comune UE-Turcia din 2016 și al Acordului de readmisie UE-Turcia față de toate statele membre, inclusiv reluarea readmisiei persoanelor returnate din insulele grecești, întreruptă în martie 2020, sau activarea sistemului de admisie umanitară pe bază de voluntariat; insistă asupra ideii că respectarea libertăților fundamentale trebuie să se afle în centrul procesului de aplicare a Declarației UE-Turcia; elogiază călduros contribuția esențială a societății civile și a autorităților locale din Turcia la integrarea refugiaților;

sprijină un acces mai bun și mai larg la serviciile de protecție pentru anumite grupuri vulnerabile; invită guvernul turc să îmbunătățească accesul la piața muncii pentru refugiații sirieni și să ia măsuri pentru a evita riscul ca o generație de copii sirieni născuți în Turcia să devină apatrizi; recunoaște presiunea migratorie cu care se confruntă Turcia, însă obiectează ferm la orice formă de instrumentalizare a migranților de către guvernul turc; își exprimă îngrijorarea în legătură cu semnalarea repetată de returnări sumare de cetățeni afgani și alte persoane reținute care încearcă să treacă frontiera, precum și de expulzări arbitrare către Siria; deplânge introducerea ilegală de migranți și încălcările drepturilor omului la care au fost supuși refugiații în Turcia; insistă asupra faptului că returnarea refugiaților ar trebui să aibă loc doar voluntar și în condiții de siguranță și îndeamnă Turcia să asigure un acces mai extins organizațiilor internaționale și naționale la centrele de deportare pentru că acestea să îi poată monitoriza pe cei aflați în curs de returnare și să le ofere asistență; observă cu îngrijorare semne ale intensificării atacurilor rasiste și xenofobe împotriva străinilor, precum și utilizarea unui discurs anti-refugiați și intensificarea sentimentelor antiimigrație în politica și societatea turcă; observă că numărul de cereri de azil înregistrate în Cipru în 2021 a crescut continuu și reamintește obligația Turciei de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni crearea de noi rute maritime sau terestre pentru migrația ilegală din Turcia către UE;

37. își reiterează sprijinul pentru actuala uniune vamală și invită Turcia să își respecte obligațiile, inclusiv să elimine barierele netarifare din calea liberei circulații; consideră că întărirea relațiilor comerciale ar putea aduce beneficii concrete cetățenilor din Turcia și din UE și sprijină în consecință propunerea Comisiei de a începe negocieri cu privire la modernizarea unei uniuni vamale reciproc avantajoase, însoțită de un mecanism eficient de soluționare a disputelor; avertizează însă că o astfel de modernizare a uniunii vamale ar trebui să se bazeze pe o condiționalitate puternică legată de drepturile omului și libertățile fundamentale, de respectarea dreptului internațional și de relații de bună vecinătate și că se poate avea în vedere doar dacă Turcia pune pe deplin în aplicare Protocolul adițional pentru a extinde Acordul de la Ankara la toate statele membre, fără rezerve și în mod nediscriminatoriu; subliniază că ambele părți trebuie să fie pe deplin conștiente de această condiționalitate democratică de la începutul oricărei negocieri, deoarece Parlamentul nu își va da aprobarea pentru acordul final fără rezultate în acest domeniu;
38. observă că liberalizarea regimului vizelor ar constitui un pas important în facilitarea contactelor interpersonale și este extrem de importantă pentru cetățenii turci, în special pentru studenți, cadre universitare, reprezentanți ai mediului de afaceri și persoane cu legături familiale în statele membre ale UE; își reiterează sprijinul pentru procesul de liberalizare a regimului vizelor după îndeplinirea condițiilor stabilite și încurajează guvernul turc să acționeze pentru a-și armoniza politica de vize cu cea a UE și să respecte pe deplin cele 72 de criterii identificate în foaia de parcurs privind liberalizarea regimului vizelor față de toate statele membre; subliniază că s-au înregistrat foarte puține progrese reale în ceea ce privește cele șase obiective de referință restante care nu au fost încă îndeplinite de Turcia; observă că noul plan de acțiune privind drepturile omului prevede accelerarea îndeplinirii criteriilor de referință rămase; subliniază că revizuirea legislației turce de combatere a terorismului și a legii privind protecția datelor sunt condiții esențiale pentru garantarea drepturilor și libertăților fundamentale;

39. regretă recenta reorganizare a Direcției Generale Vecinătate și Negocieri privind Extinderea (DG NEAR) din cadrul Comisiei Europene de către comisarul Várhélyi, în urma căreia unitatea responsabilă pentru Turcia a fost înglobată în unitățile responsabile de vecinătatea sudică; consideră acest demers, motivat aparent de eficiența și coerența organizării interne, o gravă greșeală politică, criticată aspru atât de guvernul turc, cât și de toți actorii proeuropeni din Turcia;
40. salută decizia guvernului turc de a ratifica Acordul de la Paris privind schimbările climatice, angajamentul său de a deveni o țară neutră climatic până în 2053, precum și anunțul său de a se adapta la Pactul verde european; consideră că punerea în aplicare a Pactului verde european constituie o ocazie importantă pentru UE și Turcia de a-și alinia politicile comerciale și în domeniul climei și invită UE, în acest context, să se coordoneze îndeaproape cu Turcia și să o sprijine în luarea de măsuri ambițioase de protecție a mediului; ia act de rolul favorabil pe care îl pot avea agențiile UE și alianțele industriale ale UE în cooperarea dintre UE și Turcia în legătură cu transformarea verde; invită Turcia să mențină progresele înregistrate la alinierea la directivele și acquis-ul UE legate de mediu și acțiunile climatice; invită guvernul turc să transpună în realitate anunțul pe care l-a făcut și să elaboreze o strategie națională și un plan de acțiune pentru reducerea semnificativă a emisiilor de CO₂; salută activitatea apărătorilor drepturilor de mediu și avertizează în legătură cu impactul dezastruos asupra mediului al proiectelor majore de infrastructură publică; ia act de faptul că în 2021 au fost demarată construirea Canalului Istanbul și subliniază avertismentele activiștilor de mediu și ale Camerei inginerilor de mediu potrivit cărora canalul va periclita sistemul fragil de aprovizionare cu apă al Istanbulului și va distruge ecosistemul din zonă, inclusiv echilibrul natural dintre Marea Neagră și Marea Marmara; invită autoritățile turce să întreprindă acțiuni imediate pentru a proteja Marea Marmara și să interzică toate proiectele de infrastructură care ar contribui și mai mult la poluarea acesteia; salută în acest sens decizia guvernului turc de a conferi Mării Marmara un statut special de protecție a mediului; își reiterează apelul adresat guvernului turc de a-și opri planurile de construire a centralei nucleare Akkuyu și de a se consulta cu guvernele țărilor vecine în legătură cu toate evoluțiile proiectului centralei Akkuyu, care va fi situată într-o regiune predispusă la cutremure puternice, ceea ce reprezintă o amenințare majoră nu numai pentru Turcia, ci și pentru întreaga regiune mediteraneană;
41. recunoaște că Turcia își poate urma propria politică externă în conformitate cu interesele și obiectivele sale, dar așteaptă ca această politică să fie apărată prin diplomatie și dialog bazat pe dreptul internațional și, având în vedere calitatea de țară candidată a Turciei, să se alinieze din ce în ce mai mult la cea a UE; este de părere că cooperarea UE-Turcia în domeniul politicii externe și de securitate are o importanță fundamentală și că viitoarele structuri de securitate ale UE, în special în vecinătate, necesită o cooperare strategică și o mai bună comunicare cu Turcia pentru a fi eficace; este de părere că se poate realiza o cooperare mai strânsă între UE și Turcia în mai multe domenii de politică externă, cum ar fi Ucraina și Afganistan; reamintește, de asemenea, că UE și NATO rămân partenerii cei mai de încredere pe termen lung pentru Turcia în cooperarea internațională în materie de securitate și invită Turcia să păstreze coerența politică în domeniul politicilor externe și de securitate, având în vedere rolul său de membru al NATO și de țară candidată la aderarea la UE; regretă, în acest context, faptul că, dintre toate țările candidate, Turcia este cel mai puțin aliniată (14 %) la politica externă și de securitate comună (PESC) și la politica de securitate și apărare comună

(PSAC) și își reiterează apelul adresat Turciei de a inversa urgent această tendință, având în vedere potențialul ridicat al acțiunii comune în legătură cu diversele probleme regionale și mondiale; constată cu îngrijorare, în acest sens, că politica externă a Turciei a intrat în conflict cu prioritățile UE în cadrul PESC în ultimii ani, inclusiv în ceea ce privește Caucazul, Siria, Libia și Irakul;

42. salută apropierea recentă dintre Turcia și Armenia în ceea ce privește decizia de a iniția contacte bilaterale, numirea de reprezentanți speciali și reluarea zborurilor între cele două țări; consideră că această încercare este o evoluție extrem de pozitivă, care are un impact pozitiv asupra prosperității și securității în regiune; încurajează ambele părți să continue aceste eforturi în vederea normalizării depline a relațiilor lor și solicită UE să sprijine activ acest proces; încurajează Turcia să deschidă calea către o reconciliere reală între poporul turc și cel armean, inclusiv prin soluționarea disputei legate de genocidul armean, și să își respecte pe deplin obligațiile de a proteja patrimoniul cultural armean și alte tipuri de patrimoniu cultural; își exprimă speranța că acest lucru poate duce la o dinamică de normalizare a relațiilor în Caucazul de Sud; salută, de asemenea, eforturile diplomatice ale Turciei de normalizare a relațiilor cu diverse țări din Orientul Mijlociu, în special cu Israelul; încurajează Turcia încă o dată să recunoască genocidul armean;
43. constată o anumită reducere a tensiunilor din estul Mării Mediterane recent, dar rămâne pe deplin conștient de faptul că această dinamică pozitivă ar putea fi inversată în orice moment, în timp ce problemele subiacente rămân nesoluționate; regretă, în acest context, recente declarații ale autorităților turce de contestare a suveranității Greciei asupra unora dintre insulele sale, care sunt contraproductive și subminează eforturile de dezesescaladare; continuă să îndemne Turcia și toate părțile interesate implicate să participe la soluționarea pașnică și cu bună credință a diferendelor și să se abțină de la orice acțiune unilaterală sau la amenințarea cu aceasta; continuă mai ales să solicite tuturor părților un angajament colectiv real pentru a negocia delimitarea zonelor economice exclusive (ZEE) și a platformei continentale cu bună-credință și în conformitate cu normele și principiile internaționale; condamnă, în acest sens, hărțuirea de către navele de război turce a navelor de cercetare care efectuează prospecțiuni în cadrul ZEE delimitate de Republica Cipru; condamnă, pe lângă aceasta, încălcările de către Turcia ale spațiului aerian național al Greciei, inclusiv survolarea zonelor și teritoriilor locuite, acțiuni care încalcă atât suveranitatea, cât și drepturile suverane ale statelor membre ale UE, contravenind dreptului internațional; își exprimă solidaritatea deplină cu Grecia și cu Republica Cipru; reafirmă dreptul Republicii Cipru de a încheia acorduri bilaterale privind zona sa economică exclusivă și de a explora și exploata resursele sale naturale în deplină conformitate cu dreptul internațional relevant; constată cu regret că situația de *casus belli* declarată de Marea Adunare Națională a Turciei la adresa Greciei în 1995 nu a fost încă retrasă; salută continuarea discuțiilor preliminare dintre Grecia și Turcia, care vizează delimitarea platformei continentale și a ZEE în conformitate cu dreptul internațional; își reiterează apelul adresat guvernului turc să semneze și să ratifice Convenția ONU asupra dreptului mării, care este parte a acquis-ului UE; sprijină invitația adresată Turciei de guvernul Republicii Cipru de a negocia cu bună-credință delimitarea maritimă dintre zonele de coastă ale celor două țări sau de a sesiza Curtea Internațională de Justiție, și invită Turcia să accepte invitația Ciprului; salută contribuția Turciei la securitatea aprovizionării cu gaze prin legarea gazoductului transanatolian (TANAP) la gazoductul transadriatic (TAP); își reiterează sprijinul

pentru propunerea Consiliului European de a organiza o conferință multilaterală privind estul Mării Mediterane și subliniază că Pactul verde și tranziția energetică ar putea oferi șanse importante de găsire a unor soluții energetice bazate pe cooperare, sustenabile și cu largă participare în Mediterana de Est; invită la transformarea Mediteranei de Est într-un adevărat catalizator al dimensiunii externe a Pactului verde;

44. regretă că problema Ciprului rămâne nesoluționată și subliniază că o soluție în conformitate cu rezoluțiile aplicabile ale Consiliului de Securitate al ONU și în cadrul convenit va avea un impact pozitiv asupra relațiilor Turciei cu UE; își reafirmă opinia fermă potrivit căreia singura soluție durabilă la problema Ciprului este cea a unei soluționări echitabile, cuprinzătoare și viabile, inclusiv a aspectelor sale externe, sub auspiciile ONU, pe baza existenței unei federații bicomunitare și formate din două zone, cu o personalitate juridică internațională unică, cu o unică suveranitate, o unică cetățenie și cu egalitate politică, așa cum prevăd rezoluțiile aplicabile ale Consiliului de Securitate al ONU și în conformitate cu dreptul internațional și pe baza respectării principiilor pe care se întemeiază Uniunea; regretă că guvernul turc a abandonat baza convenită a soluției și cadrul ONU în favoarea unei soluții proprii bazate pe existența a două state în Cipru; invită Turcia să renunțe la această propunere inacceptabilă de soluție bazată pe existența două state; invită Turcia să se abțină de la orice acțiune unilaterală care să întărească scindarea permanentă a insulei și să se abțină de la modificarea echilibrului demografic; condamnă faptul că Turcia continuă să încalce Rezoluțiile 550 (1984) și 789 (1992) ale Consiliului de Securitate al ONU, care solicită Turciei să transfere zona Varosha locuitorilor săi legali sub administrația temporară a ONU, sprijinind deschiderea orașului Varosha pentru public; consideră că acest demers subminează încrederea reciprocă și, prin urmare, perspectiva unei reluări a discuțiilor directe privind o soluție generală la problema Ciprului; invită guvernul turc să revină la dialogul bazat pe formatul ONU, care reprezintă singura cale viabilă către reconciliere; îndeamnă să se reia negocierile privind reunificarea Ciprului sub egida Secretarului General al ONU cât mai curând posibil din punctul în care au rămas la Crans Montana în 2017; își reia chemarea adresată Turciei de a-și îndeplini obligația de a pune în aplicare complet și nediscriminatoriu Protocolul adițional la Acordul de la Ankara în relație cu toate statele membre, inclusiv cu Republica Cipru; regretă că Turcia nu a realizat încă progrese în direcția normalizării relațiilor sale cu Republica Cipru; subliniază că cooperarea rămâne esențială în domenii precum justiția și afacerile interne, precum și dreptul aviației și comunicațiile în domeniul traficului aerian cu toate statele membre ale UE, inclusiv cu Republica Cipru;
45. invită Turcia să ofere comunității cipriote turce spațiul necesar pentru a acționa în conformitate cu rolul său de comunitate legitimă a insulei, drept garantat de Constituția Republicii Cipru; invită Comisia să își intensifice eforturile pentru a colabora cu comunitatea cipriotă turcă, reamintind că locul său este în Uniunea Europeană; solicită tuturor părților implicate să abordeze cu mai mult curaj problema reunirii comunităților; subliniază necesitatea ca acquis-ul UE să fie pus în aplicare pe întreg teritoriul insulei după soluționarea globală a problemei cipriote și subliniază, în același timp, că Republica Cipru este responsabilă de intensificarea eforturilor sale de a facilita implicarea ciprioților turci în UE; salută activitatea importantă a Comisiei bicomunitare pentru persoane dispărute (CPD) și își reiterează aprecierea pentru faptul că, după cea mai gravă fază a pandemiei, Turcia oferă din nou CPD, treptat, acces la zonele relevante, inclusiv la cele militare; invită Turcia să își intensifice eforturile în ceea ce

privește furnizarea de informații esențiale din arhivele sale militare, precum și accesul martorilor în zonele închise; invită Turcia să coopereze cu organizațiile internaționale relevante, în special cu Consiliul Europei, pentru prevenirea și combaterea traficului ilicit și a distrugerii deliberate a patrimoniului cultural;

46. își reiterează condamnarea intervențiilor militare turce în Siria, care încalcă dreptul internațional și subminează stabilitatea și securitatea întregii regiuni; cheamă Turcia să pună capăt ocupării ilegale a Siriei de Nord și a Afrinului și reamintește că problemele de securitate nu pot justifica o acțiune militară unilaterală într-o altă țară; denunță faptul că Turcia și facțiunile siriene locale încalcă drepturile civililor și le restricționează libertățile cu impunitate în teritoriile ocupate de Turcia; condamnă transferarea ilegală a refugiaților sirieni de către Turcia în nordul Siriei pentru a modifica componența demografică a zonei preponderent kurde din Siria; denunță faptul că Turcia continuă să transfere ilegal resortisanți sirieni în Turcia pentru a fi judecați pe baza unor acuzații de terorism care ar putea duce la închisoare pe viață; condamnă atacurile în curs ale Turciei, precum și prezența sa militară continuă pe teritoriul Irakului, în special atacurile asupra regiunii Sinjar cu populație majoritar yazidită, care îi împiedică pe yazidiții și creștinii care au fugit de Daesh în 2014 să se întoarcă în această regiune;
47. invită Turcia să se angajeze deplin în favoarea soluționării pașnice a conflictului din Libia sub auspiciile ONU; constată că ingerințele străine persistente din Libia continuă să reprezinte o provocare semnificativă la adresa punerii în aplicare a procesului de la Berlin desfășurat sub egida ONU; invită Turcia să adere pe deplin la embargoul asupra armelor impus de Consiliul de Securitate al ONU, să coopereze pe deplin cu operația militară a UE în Marea Mediterană (EUNAVFOR MED) IRINI și să permită o cooperare eficientă între aceasta din urmă și operațiunea Sea Guardian a NATO; condamnă din nou semnarea celor două memorandumuri de înțelegere dintre Turcia și Libia privind cooperarea militară și în materie de securitate aprofundată și privind delimitarea zonelor maritime, care sunt interconectate și constituie încălcări clare atât ale dreptului internațional, cât și ale rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al ONU și ale drepturilor suverane ale statelor membre ale UE; invită Turcia să adopte o abordare mai constructivă pentru stabilizarea Somaliei și să își intensifice coordonarea politică și operațională cu UE în această privință;

Calea de urmat în relațiile UE-Turcia

48. insistă asupra faptului că democrația, statul de drept și drepturile fundamentale ar trebui să rămână în centrul relațiilor UE-Turcia în orice cadru, care ar trebui să se bazeze ferm pe principiile dreptului internațional, ale multilateralismului și ale relațiilor de bună vecinătate; afirmă din nou că procesul de aderare și abordarea sa bazată pe valori a fost principalul cadru pentru relațiile UE-Turcia, deoarece acesta continuă să fie cel mai puternic instrument de exercitare a unei presiuni normative și cel mai bun cadru pentru a susține aspirațiile democratice și proeuropene ale societății turce și pentru a promova convergența cu UE; ia act de faptul că, în această etapă, nu găsește motive pentru a-și modifica poziția condiționată privind suspendarea oficială a negocierilor de aderare cu Turcia; consideră că, prin decizia de a respinge deschis hotărârile obligatorii ale Curții Europene a Drepturilor Omului în ceea ce privește cazul lui Osman Kavala și al altora, actualul guvern turc a distrus deliberat orice aspirații de a redeschide procesul de aderare la UE în împrejurările actuale; încurajează ambele părți să analizeze stadiul

actual al relațiilor lor printr-un dialog cuprinzător la nivel înalt și să exploreze modalități complementare, în paralel cu procesul de aderare, de exemplu printr-un acord de asociere modernizat, de a se reangaja într-un parteneriat restructurat, echilibrat și reciproc, care să fie puternic condiționat de democrație, statul de drept și drepturile și libertățile fundamentale;

49. constată că situația actuală a relațiilor UE-Turcia este susceptibilă să producă rezultate nesatisfăcătoare; invită la o reechilibrare a relației prin dezvoltarea unor baze solide de cooperare bazate pe interese reciproce și prin consolidarea încrederii pentru a contracara lipsa de încredere, în paralel cu abținerea de la acțiuni unilaterale sau declarații ațâțătoare;
50. consideră că UE ar trebui să urmărească în continuare toate posibilitățile de dialog, înțelegere comună și convergență a pozițiilor cu Turcia; invită Turcia să se angajeze într-un dialog constructiv și de bună credință – inclusiv cu privire la chestiuni de politică externă în care Turcia și UE au poziții opuse – pentru găsirea unui teren și a unei viziuni comune, pentru relansarea dialogului și a cooperării privind relațiile de bună vecinătate și pentru relansarea procesului de reforme în Turcia; constată că diferitele priorități ale instituțiilor UE stabilite în cadrele existente care reglementează relațiile UE-Turcia îngreunează foarte mult găsirea unei modalități eficiente de a avansa; regretă lipsa unei strategii pe termen lung, a unei politici coerente și a unei conduite consecvente față de Turcia în UE; invită președinții Comisiei, Consiliului European și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să dea dovadă de un mai puternic spirit de conducere, orientat strategic și bazat pe valori, cu o responsabilitate adecvată față de Parlament; îndeamnă instituțiile UE și statele membre să formuleze o abordare coerentă și suplă a acestei chestiuni, deoarece se referă la unul dintre cei mai mari vecini ai noștri și la unul dintre cei mai importanți parteneri, inclusiv o cooperare strânsă între toate instituțiile UE; invită SEAE să intensifice dialogul și cooperarea transatlantică cu administrația Biden în ceea ce privește relațiile sale cu Turcia;
51. consideră că un pas necesar pentru îmbunătățirea stării generale a relațiilor presupune ca ambele părți să utilizeze un limbaj respectuos, să depună eforturi pentru a combate prejudecățile și neînțelegerile existente și să permită formarea unei imagini mai obiective și complete a celeilalte părți în rândul propriei opinii publice, pentru a opri degradarea constantă a percepțiilor reciproce; invită, în acest sens, Comisia să inițieze o strategie de comunicare destinată societății turce care să urmărească sensibilizarea publicului cu privire la UE; subliniază că retorica beligerantă, revizionistă și agresivă nu face decât să întărească pozițiile extreme de ambele părți și că abordarea pur conflictuală le servește celor care urmăresc să îndepărteze Turcia de UE;
52. solicită ca Turcia să fie integrată în mai mare măsură ca țară vecină în agenda politică prospectivă și pe termen lung a UE privind dubla tranziție verde și digitală de importanță majoră, dar și în ceea ce privește sănătatea și invită Comisia să manifeste deschidere în privința altor domenii politice care ar putea fi considerate de interes pentru ambele părți, de exemplu căile prin care Turcia ar putea fi mai bine integrată în lanțurile valorice ale UE; consideră încurajatoare participarea intensă și susținută a societății turce la programele UE, în special în domeniul educației, inovării, tineretului și sportului, care creează legături mai strânse între oameni și contribuie la sincronizarea

tranzițiilor verzi și digitale ale UE și Turciei; salută în acest sens acordurile care îi conferă Turciei statut de asociat la Orizont Europa, Erasmus+ și Corpul european de solidaritate în perioada 2021-2027; ia act de crearea de către Comisie a unei platforme de investiții pentru Turcia; solicită ca această platformă să fie pe deplin aliniată la prioritățile de politică ale UE și la condiționalitatea din cadrul Fondului european pentru dezvoltare durabilă plus (FEDD +), pentru a identifica și coordona la nivelul instituțiilor financiare europene și internaționale posibilitățile de investiții adecvate, atât la nivel național, cât și la nivel local, în legătură cu tranziția verde și cea digitală; subliniază că implicarea strânsă a Parlamentului în consiliul strategic al FEDD+, care este responsabil de direcționarea investițiilor și aprobarea creării componentelor investiționale ale FEDD+, este deosebit de importantă pentru a asigura controlul democratic asupra acestui proces;

53. salută faptul că Marea Adunare Națională a Turciei a acceptat în cele din urmă să se organizeze reuniunea Comisiei parlamentare mixte UE-Turcia, care a avut loc în martie 2022, prima astfel de reuniune din decembrie 2018; își menține opinia că dialogul parlamentar rămâne o parte esențială a relațiilor UE-Turcia și își exprimă speranța că Comisia parlamentară mixtă UE-Turcia va continua să funcționeze în mod corespunzător;

o

o o

54. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție președintelui Consiliului European, Consiliului, Comisiei și președintelui, guvernului și parlamentului Republicii Turcia și solicită Comisiei și Serviciului European de Acțiune Externă să traducă în limba turcă Raportul Comisiei din 2021 privind Turcia și prezenta rezoluție și să îl trimită Parlamentului.

**INFORMAȚII PRIVIND ADOPTAREA
ÎN COMISIA COMPETENTĂ**

Data adoptării	12.5.2022
Rezultatul votului final	+: 54 -: 7 0: 13
Membri titulari prezenți la votul final	Alviina Alametsä, Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Petras Auštrevičius, Traian Băsescu, Malin Björk, Anna Bonfrisco, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Katalin Cseh, Tanja Fajon, Anna Fotyga, Michael Gahler, Giorgos Georgiou, Sunčana Glavak, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Peter Kofod, Dietmar Köster, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, Jean-Lin Lacapelle, David Lega, Miriam Lexmann, Nathalie Loiseau, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, Claudiu Manda, Thierry Mariani, Pedro Marques, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Francisco José Millán Mon, Javier Nart, Gheorghe-Vlad Nistor, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Kostas Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Mounir Satouri, Andreas Schieder, Radosław Sikorski, Jordi Solé, Sergei Stanishev, Tineke Strik, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans, Harald Vilimsky, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Bernhard Zimniok, Željana Zovko
Membri supleanți prezenți la votul final	Vladimír Bilčík, Marc Botenga, Erik Marquardt, Gabriel Mato, Paulo Rangel, Ramona Strugariu

VOT FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ

54	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Vladimír Bilčík, Michael Gahler, Sunčana Glavak, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, Miriam Lexmann, Leopoldo López Gil, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Gabriel Mato, Vangelis Meimarakis, Francisco José Millán Mon, Gheorghe-Vlad Nistor, Paulo Rangel, Radosław Sikorski, Željana Zovko
Renew	Petras Auštrevičius, Katalin Cseh, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Ramona Strugariu, Dragoș Tudorache, Hilde Vautmans
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Dietmar Köster, Claudiu Manda, Pedro Marques, Sven Mikser, Tonino Picula, Giuliano Pisapia, Thijs Reuten, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Andreas Schieder, Sergei Stanishev
Verst/ALE	Alviina Alametsä, Erik Marquardt, Mounir Satouri, Jordi Solé, Tineke Strik, Viola Von Cramon-Taubadel, Thomas Waitz

7	-
ECR	Charlie Weimers
ID	Peter Kofod, Jean-Lin Lacapelle, Thierry Mariani, Harald Vilimsky, Bernhard Zimniok
The Left	Malin Björk

13	0
ECR	Anna Fotyga, Jacek Saryusz-Wolski, Dominik Tarczyński, Hermann Tertsch, Witold Jan Waszczykowski
ID	Anna Bonfrisco, Susanna Ceccardi
NI	Kostas Papadakis
S&D	Demetris Papadaki
The Left	Marc Botenga, Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz

Legenda simbolurilor utilizate:

- + : pentru
- : împotriva
- 0 : abțineri